

ikke bryder os om, at vi med den danske ophavsretslov laver regler, som er langt, langt mere restriktive end dem, der er nødvendige efter det EF-direktiv, som er regeringens figenblad for at komme med de pågældende bestemmelser.

Derfor har vi selvstændigt stillet en række ændringsforslag, som går ud på, at der er nogle bestemmelser, der udgår.

Så får vi at vide nu her under andenbehandlingen, at det vil betyde friere forhold end selv i USA, men vi befinder os jo altså i en verden, hvor handelen er blevet internationaliseret, og hvis vi ikke sørger for at få tilpasset vores danske ophavsretslov, så bliver vi bare underbudt. Vi bliver underbudt ved, at folk frit kan købe de forskellige ting, når de er på ferierejser osv., men vi bliver også underbudt på en anden måde, nemlig ved, at tingene kan sendes til os æterbårent, digitaliseret på forskellige vis i form af edb-netværk.

Dér er jeg så ovre i de bemærkninger, vi har gjort i vores betækningsbidrag, bemærkninger om, at vi mener, vi skyder os selv i foden med den meget restriktive ophavsretslov, vi får i Danmark, fordi virkeligheden, den teknologiske udvikling, i dag går så hurtigt, at på en lang række punkter er de bestemmelser, der nu bliver forelagt her, allerede forældede.

Det er ministeren så kommet med nogle tilkendegivelser om: Man vil nu følge udviklingen, og man vil se, hvad der sker i USA, man vil se, hvad der sker i EU osv.

Men det, der sker, er, at i det tidsrum, der går, fra denne lov bliver tredjebehandlet og vedtaget, og frem til, at man måske igen tager ophavsretsloven op, vil vi komme i den situation, at vi fra dansk side forhindrer en lang række ting i at fungere optimalt.

Jeg vil gerne bruge et eksempel, nemlig den udvikling, der allerede er sket inden for reklamebureauerne. For kun ganske få år siden var det den naturligeste ting af verden, når et reklamebureau skulle bruge et billede, at så henvendte man sig til et billedbureau, og så betalte man – afhængigt af, hvad billedet skulle bruges til, om det skulle på forsiden af Ikeas katalog, som bliver husstandsomdelt i hele landet, eller det skulle bruges i en beskeden lille pjece, der blev trykt i 25.000 eksemplarer – ud fra den aftale, der da blev indgået.

Men efterhånden var de danske billedbureauer så pebrede i deres prispolitik, at man nu har skabt et marked for de billed-cd-Rom'er,

som man kan abonnere på fra USA, og derfor er det sådan i dag, at langt de fleste reklamebureauer abonnerer på cd-Rom'er med billeder, de får hver eneste måned en cd-Rom med 3.000, 4.000, ja, helt op til 5.000 billeder, som alle sammen er fritkøbte, og skal man så bruge en lille pige og en lille dreng, der sidder og leger med en bold, så finder man et passende billede på cd-Rom'en og bruger det uden at skulle afregne yderligere afgift for den anvendelse, fordi det er fritkøbte billeder.

Det, der kommer til at ske i løbet af de næste få år, er, at de danske billedbureauer simpelt hen kommer til at dreje nøglen om. Derfor kommer flertallet i Folketinget til at gøre danske billedbureauer og andre ophavsretshavere en bjørnetjeneste, hvis man bilder dem ind, at ved at vedtage denne ophavsretslov har man sikret dem et afkast, en indkomst i de næste mange år.

Det har man ikke. Man sår en masse frø, som vil spire og blive en underskov af alternative tilbud. På abonnementsbasis vil de kunne hentes fra lande, hvor ophavsretslovgivningen er mindre restriktiv end i Danmark. Man vil, når først tingene er digitaliseret, kunne hente dem ned fra satellit. Man vil på edb-netværk kunne hente tingene til Danmark, og de pågældende mennesker, der benytter sig af det, har ikke overtrådt hverken dansk lovgivning eller internationale aftaler, for materialet er fritkøbt i det land, hvor det lægges ind på f.eks. et æterbårent medie eller et databasebåret medie.

Det er dumt af det danske Folketing at lave en lovgivning, hvormed man bilder folk ind, at de får nogle rettigheder. Nej, vi laver en lovgivning, som er så restriktiv, at vi undergraver folks rettigheder og de forventninger, de har.

Så er der hele problemstillingen omkring Koda og Gramex, specielt Koda, hvor det selvfølgelig er udmærket, at ministeren nu nedsætter et særligt udvalg, der skal undersøge, hvordan man kan få Kodas prispolitik gjort mere gennemskuelig og få ændret de noget firkantede regler, der er for ophavsretshavere, som er medlem henholdsvis ikkemedlem af Koda: Hvorvidt der afregnes eller ikke afregnes, når de pågældendes værker bliver anvendt.

Det er i dag en kendsgerning for alle, specielt for dem, der beskæftiger sig f.eks. med lokalradiomedier, at de aftaler, der findes inden for Koda og Gramex, er så horrible, at alle faktisk er enige om, at der bør gøres noget ved det. I ganske mange år har vi, når vi har diskuteret lokalradiolovgivning, fejlet det ind under gulvtæppet